

"Quan tot semblava acabat, tot ha començat a caminar"

Dm, 23/08/2011 per Ramon Bassas

[Roba estesa](#)

Això és el que ha dit avui* Armand Puig i Tàrrach, biblista autor d'un veritable [best-seller](#) sobre Jesús, en el que pretén la tasca d'unir els fets històrics amb els fets relatats i el missatge. Ho ha dit avui i és com si se m'hagués obert el mar Roig. És que tinc l'exèrcit egipci al darrere. I la Terra Promesa al davant. Estic parlant d'una conferència sobre la resurrecció de Jesucrist (la sala plena, no us penseu) que ha organitzat l'associació [Cristianisme al Segle XXI](#). Aquest any han fet un programa fantàstic.

I és que aquesta experiència de la carn que reviu, d'allò mort que torna a respirar, de la foscor que de cop descobreix un ble de llum, del [Terminator](#) que troba un bri d'energia, de l'[atzucac](#) que et recorda que ets mort si vius sense estimar, tot això, dic, remet al més íntim, almés veritable, al que realment val la pena d'aquesta vida. I com que és tan fàcil oblidar-se'n, Puig recomanava alimentar-nos dels textos. De fet, opiàcia o no, la tradició religiosa és una alimentació, i àlgunes paràboles i miracles de Jesús utilitzen el símil alimentari. El propi símbol de la comunió ho és.

Els textos evangèlics de la Resurrecció són una meravella. Planava en el debat posterior el debat real, actual, del món religiós. El que pretén entendre-ho, ser capaços de fer-ne abstracció, amb el perill de considerar el relat evangèlic com una metàfora, com una narrativització de l'exèriència subjectiva. Però Puig demana una mica més de respecte al relat evangèlic, l'aproximació al qual s'ha de fer també sense els apriorismes del racionalisme. És a dir, una part dels textos "*no s'entén*", però és que justament el no-saber, l'actitud humil davant el coneixement, és una altra de les actituds a reivindicar.

Acabo. Armand Puig feia notar que la Resurrecció no es produeix de forma immediata, sinó que precisa de mediacions. Els propis deixebles, els signes (una paraula, la revelació del "sóc jo", un gest), etcètera. És a dir, la Resurrecció viu en qui creu, en el seu captament, en les coses que fa i deixa de fer a la vida, en la manera de tractar els altres, etc. L'exemple que ha posat és excepcional. Ha parlat del fragment "[Resurrecció](#)", contingut al [retaule](#) de Guimerà ([Museu Episcopal de Vic](#)). En ell, es veu Jesús ressucitat. Els soldats, amb els ulls clucs, són a terra no se sap si espantats o davallats. Només una persona, des de la finestra, té els ulls oberts. És Maria, la seva mare, qui representa aquells qui creuen. Que creuen veritablement. Aquest és un bon resum, veu el ressucitat aquell qui el segueix. Treu aigua del pou sec i vi dels bóts amb aigua. Canvia el cor dur. Fa germinar la ceba enmig de rocs. Fa caminar allò que era acabat.

*escrit el 31 de maig de 2005

Il·lustració: Miquel Barceló, [Roca i ceba](#) (1989, col. particular, Madrid).
